Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 31. oktobra 2019*

„Pritožba – Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Razveljavitev prvotne odločbe odbora za pritožbe o delni zavrnitvi zahteve za ugotovitev ničnosti znamke Evropske unije REPOWER“

V zadevi C-281/18 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 20. aprila 2018,

Repower AG s sedežem v Brusiu (Švica), ki jo zastopajo R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein in V. Kling, Rechtsanwälte,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata D. Botis in J. F. Crespo Carrillo, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

repowermap.org s sedežem v Bernu (Švica), ki jo zastopa P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik Sodišča, v funkciji predsednika drugega senata, T. von Danwitz in C. Vajda (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. marca 2019,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. maja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Repower AG s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 21. februarja 2018, Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (T-727/16, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2018:88), s katero je navedeno sodišče zavrnilo njeno tožbo za razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 3. avgusta 2016 (zadeva R 2311/2014-5 (REV)) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama repowermap.org in Repower (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1) je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 (UL 2015, L 341, str. 21), ki je začela veljati 23. marca 2016. Ker je bila sporna odločba sprejeta 3. avgusta 2016, se zanjo uporabljajo določbe Uredbe št. 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/2424.

3 Uredba št. 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/2424, vsebuje naslov IX: „Postopek“. Ta naslov vsebuje oddelek 1, naslovljen „Splošne določbe“, ki vsebuje člene od 75 do 84 te uredbe. Člen 4 Uredbe 2015/2424 določa, da se nekatere določbe Uredbe št. 207/2009 uporabljajo šele od 1. oktobra 2017. To velja za člen 75, člen 80(1) in (2) ter člen 83 Uredbe št. 207/2009. V obravnavani zadevi se ob upoštevanju datuma sprejetja sporne odločbe za to odločbo še naprej uporabljajo člen 75, člen 80(1) in (2) ter člen 83 Uredbe št. 207/2009 v prvotni različici.

4 Člen 75 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Obrazložitve odločb“, določa:

„V odločbah Urada se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.“

5 Člena 80 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Razveljavitev odločb“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Če Urad opravi vpis v register ali sprejme odločbo z očitno kršitvijo določb postopka, ki mu jo je mogoče pripisati, zagotovi, da se vpis izbriše ali odločitev razveljavi. Če je v postopku samo ena stranka in vpis ali dejanje vpliva na njene pravice, se izbris ali razveljavitev odredi tudi, če kršitev za stranko ni bila očitna.

2. Izbris ali razveljavitev iz odstavka 1 odredi po uradni dolžnosti ali na zahtevo ene od strank v postopku oddelek, ki je opravil vpis ali sprejel odločbo. Izbris ali razveljavitev se odredi v šestih mesecih po dnevu vpisa v register ali sprejetja odločbe, po posvetovanju s strankami v postopku in morebitnimi imetniki pravic do obravnavane blagovne znamke Skupnosti, ki so vpisane v register.“

6 Člen 83 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Sklicevanje na splošna načela“, določa:

„Če procesna pravila niso določena v tej uredbi, izvedbeni uredbi, pravilnikih o pristojbinah ali poslovniku odbora za pritožbe, Urad upošteva načela procesnega prava, ki so na splošno priznana v državah članicah.“

Dejansko stanje

7 Splošno sodišče je predstavilo dejansko stanje v točkah od 1 do 12 izpodbijane sodbe:

„1 Tožeča stranka, [družba Repower], je 26. junija 2009 na podlagi Uredbe […] št. 207/2009 […] pri [EUIPO] pridobila varstvo v Evropski uniji za mednarodno registracijo št. 1020351 za besedno znamko REPOWER.

[…]

3 Intervenientka, repowermap.org, je 3. junija 2013 vložila predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane znamke […]. Trdila je, da je izpodbijana znamka opisna in nima razlikovalnega učinka za vse proizvode in storitve, na katere se nanaša.

4 Oddelek za izbris je 9. julija 2014 [delno] ugodil predlogu za razglasitev ničnosti […]

[…]

6 Intervenientka je 8. septembra 2014 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 […] pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris.

7 Peti odbor EUIPO za pritožbe je z odločbo z dne 8. februarja 2016 pritožbo zavrnil (v nadaljevanju: odločba z dne 8. februarja 2016). […]

8 Intervenientka je 26. aprila 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo zoper odločbo z dne 8. februarja 2016. Ta zadeva je bila vpisana pod številko T-188/16.

9 Peti odbor za pritožbe je z obvestilom z dne 22. junija 2016 stranke obvestil, da je po vložitvi tožbe pri Splošnem sodišču v zadevi T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER), ugotovil, da je odločba z dne 8. februarja 2016 pomanjkljivo obrazložena v smislu člena 75 Uredbe št. 207/2009 […]. Navedel je, da zaradi te pomanjkljive obrazložitve v skladu s členom 80 Uredbe št. 207/2009 […] meni, da je treba odločbo z dne 8. februarja 2016 razveljaviti ter podrobno analizirati razlikovalni učinek in opisno naravo izpodbijane znamke v zvezi s proizvodi in storitvami, na katere se ta znak nanaša. Stranke je povabil k predložitvi stališč o svoji nameri, da odločbo z dne 8. februarja 2016 razveljavi.

10 Tožeča stranka je stališča poslala 5. julija 2016. V bistvu je trdila, da je – dokler se izrek odločbe z dne 8. februarja 2016 ne spremeni – mogoče podpreti razloge za njeno sprejetje, in sicer pod pogoji iz člena 83 Uredbe št. 207/2009 […]. Nasprotno pa je menila, da razveljavitev odločbe z dne 8. februarja 2016 na podlagi člena 80 Uredbe št. 207/2009, ki ga poleg tega ni bilo več v prečiščeni različici Uredbe št. 207/2009, dostopni na spletu v bazi podatkov EUR-Lex, ni mogoča, ker ta člen zgolj daje pooblastilo preizkuševalcem EUIPO in ker pomanjkljiva obrazložitev ne pomeni postopkovne kršitve v smislu člena 80 Uredbe št. 207/2009. Nazadnje je trdila, da iz odločbe velikega odbora EUIPO za pritožbe z dne 28. aprila 2009 (zadeva R 323/2008-G) (v nadaljevanju: odločba velikega odbora za pritožbe) izhaja, da odločb EUIPO, zoper katere teče tožbeni postopek pred Splošnim sodiščem, ni mogoče razveljaviti.

11 Intervenientka je stališča poslala 20. julija 2016. Poudarila je, da se je člen 80 Uredbe št. 207/2009 kot posebno pravilo uporabljal namesto splošnih načel, na katera je napotoval člen 83 Uredbe št. 207/2009. Poudarila je tudi, da ni gotovo, kako je treba odgovoriti na vprašanje, ali pomanjkljiva obrazložitev pomeni postopkovno napako, in da obstaja znatna verjetnost, da razveljavitev odločbe z dne 8. februarja 2016 zaradi pomanjkljive obrazložitve ne bi bila dopustna. Menila je, da je glede na okoliščine postopek v zadevi T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER), najbolje nadaljevati pred Splošnim sodiščem.

12 Peti odbor EUIPO za pritožbe je [s sporno] odločbo […] razveljavil odločbo z dne 8. februarja 2016 […]. Pojasnil je, da se v nasprotju s pomisleki strank člen 80 Uredbe št. 207/2009 še vedno uporablja tudi po začetku veljavnosti Uredbe 2015/2424. Poleg tega je poudaril, da mora EUIPO svoje odločbe obvezno obrazložiti in zlasti analizirati razloge za zavrnitev v zvezi z zadevnimi proizvodi in storitvami, tako da je pomanjkljiva obrazložitev, ugotovljena v odločbi z dne 8. februarja 2016, očitna postopkovna napaka v smislu člena 80 Uredbe št. 207/2009, ki jo je treba odpraviti."

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

8 Pritožnica je 10. oktobra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe.

9 Pritožnica je v utemeljitev tožbe navedla štiri tožbene razloge, ki so se nanašali na, prvič, neobstoj pravne podlage, drugič, nepristojnost odborov za pritožbe, da razveljavijo svoje odločbe, tretjič, kršitev člena 80 Uredbe št. 207/2009, smernic EUIPO za preizkušanje ter načel dobrega upravljanja, pravne varnosti in pravnomočnosti ter, četrtič, neobstoj obrazložitve.

10 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo. Splošno sodišče je v točkah od 53 do 59 izpodbijane sodbe najprej ugotovilo, da odbor za pritožbe sporne odločbe ni mogel sprejeti na podlagi člena 80(1) Uredbe št. 207/2009, ker neobstoj obrazložitve ne pomeni očitne postopkovne napake v smislu te določbe. Splošno sodišče je nato v točkah od 60 do 88 in od 92 do 95 izpodbijane sodbe menilo, da bi sporna odločba lahko temeljila na splošnem pravnem načelu, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, ker so bili izpolnjeni pogoji za uporabo tega načela. Tudi če je EUIPO storil napako pri izbiri pravne podlage sporne odločbe, je Splošno sodišče v točki 89 izpodbijane sodbe opozorilo, da taka napaka povzroči razglasitev ničnosti zadevnega akta le, kadar lahko vpliva na njegovo vsebino. Ker je Splošno sodišče v točkah 90 in 91 izpodbijane sodbe ugotovilo, da napaka odbora za pritožbe pri izbiri pravne podlage ne upravičuje razveljavitve sporne odločbe, je tožbo zavrnilo.

Predlogi strank pred Sodiščem

11 Družba Repower s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo;

– razveljavi sporno odločbo;

– plačilo stroškov naloži EUIPO.

12 EUIPO in repowermap.org Sodišču predlagata, naj pritožbo zavrne in plačilo stroškov naloži družbi Repower.

Pritožba

Pravni interes

Trditve strank

13 Po mnenju repowermap.org pritožnica nima več pravnega interesa, da predlaga razveljavitev sporne odločbe. Repowermap.org ob sklicevanju na točko 91 izpodbijane sodbe navaja, da bi moralo Splošno sodišče, ker je ugotovilo, da odločba z dne 8. februarja 2016 ni obrazložena, to odločbo razveljaviti v postopku v zvezi z zadevo, vpisano pod številko T-188/16, ki še poteka pred njim, če bi Sodišče pritožbi ugodilo in razveljavilo sporno odločbo. Tak položaj bi povzročil dodatne postopke, pri čemer to verjetno ne bi spremenilo sedanjega stanja. Ker pritožnica tako ne bi imela nobene koristi od ohranitve odločbe z dne 8. februarja 2016, repowermap.org meni, da je pritožba nedopustna.

14 Pritožnica je na obravnavi trdila, da ima še vedno interes za razveljavitev sporne odločbe. V zvezi s četrtim pritožbenim razlogom je zlasti trdila, da je sporna odločba povzročila razveljavitev odločbe z dne 8. februarja 2016 v celoti, čeprav je bila ta zanjo delno ugodna. Iz tega sklepa, da bi razveljavitev izpodbijane sodbe in sporne odločbe ter posledično ohranitev odločbe z dne 8. februarja 2016 povzročili nadaljevanje postopka v zadevi T-188/16, kar bi ji omogočilo, da uveljavlja svoje zahtevke, vključno v pritožbenem postopku pred Sodiščem, da bi preprečila razveljavitev te odločbe in s tem obdržala pravice, ki zanjo izhajajo iz te odločbe.

15 EUIPO je na obravnavi menil, da pritožnica nima več pravnega interesa. Čeprav EUIPO priznava, da je bil del odločbe z dne 8. februarja 2016 za pritožnico ugoden, je spomnil, da je tudi sam ugotovil, da je ta odločba nezakonita zaradi neobstoja obrazložitve, tako da se v teh okoliščinah pritožnica ne more sklicevati na navedeno odločbo.

Presoja Sodišča

16 V skladu z ustaljeno sodno prakso obstoj pravnega interesa avtorja pritožbe predpostavlja, da mu lahko izid te pritožbe prinese korist (sodba z dne 19. oktobra 1995, Rendo in drugi/Komisija, C-19/93 P, EU:C:1995:339, točka 13; sklep z dne 5. julija 2018, Wenger/EUIPO, C-162/18 P, neobjavljen, EU:C:2018:545, točka 13 in navedena sodna praksa, ter sodba z dne 13. julija 2000, Parlament/Richard, C-174/99 P, EU:C:2000:412, točka 33).

17 V obravnavanem primeru ni sporno, da je bila odločba z dne 8. februarja 2016, ki je bila razveljavljena s sporno odločbo, ugodna za pritožnico, ker je bila z njo zavrnjena pritožba repowermap.org zoper odločbo oddelka za izbris z dne 9. julija 2014, ki je bila tudi delno ugodna za pritožnico.

18 Zato bi se, če bi bilo pritožbi v tej zadevi ugodeno in bi bila nato sporna odločba razveljavljena, odločba z dne 8. februarja 2016 ohranila in izid pritožbe bi pritožnici prinesel korist. Morebitna ohranitev te odločbe bi namreč pritožnici zagotovila možnost, da ohrani varstvo v Evropski uniji za mednarodno registracijo št. 1020351 za besedno znamko REPOWER za določene proizvode in storitve.

19 Ta ugotovitev se ne more ovreči s trditvijo repowermap.org, da je Splošno sodišče v točki 91 izpodbijane sodbe navedlo, da bi bilo treba odločbo z dne 8. februarja 2016 razveljaviti v okviru tožbe za razglasitev ničnosti, vpisane pod opravilno številko T-188/16, in da bi zato ugoditev pritožbi pritožnici zagotovila le začasno korist.

20 Naloga Sodišča namreč ni, da v okviru preučitve pravnega interesa ovrže obstoj takega interesa z obrazložitvijo, da je v izpodbijani sodbi Splošno sodišče posredno presojalo zakonitost odločbe z dne 8. februarja 2016, čeprav ta ni bila predmet tožbe, ki je bila vložena pri njem. Če je treba upoštevati

odločbo z dne 8. februarja 2016, ki je neločljivo povezana s sporno odločbo, je treba poudariti, da gre za vsebinsko vprašanje, ker Sodišče v fazi preučitve pravnega interesa ne more izhajati iz predpostavke, da je odločba z dne 8. februarja 2016 nezakonita. V tem okviru je nujno, vendar zadostno, da lahko pritožba, ki je bila vložena pred Sodiščem, zaradi svojega izida prinese korist stranki, ki jo je vložila, kar velja v tem primeru, kot je razvidno iz točk 17 in 18 te sodbe.

21 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da ima pritožnica pravni interes za to pritožbo.

Vsebinska presoja

22 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja pet pritožbenih razlogov. S prvim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, da je EUIPO s tem, da je med postopkom pred Splošnim sodiščem spremenil svojo utemeljitev pravne podlage sporne odločbe z uporabo splošnega pravnega načela, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, spremenil sam predmet spora. Pritožnica v okviru drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo splošno pravno načelo, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, ker so bile določbe Uredbe št. 207/2009, veljavne ob sprejetju sporne odločbe, *leges speciales* in na podlagi tega niso omogočale uporabe tega načela. Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je obrnilo dokazno breme v okviru člena 83 Uredbe št. 207/2009. Pritožnica s četrtim pritožbenim razlogom trdi, da tudi ob predpostavki, da se uporablja splošno pravno načelo, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, odločba z dne 8. februarja 2016 zaradi varstva legitimnih pričakovanj ne bi smela biti razveljavljena v celoti. Nazadnje, peti pritožbeni razlog se nanaša na neobstoj obrazložitve sporne odločbe.

Pritožbeni razlogi od prvega do četrtega

23 V pritožbenih razlogih od prvega do četrtega pritožnica v bistvu trdi, da je Splošno sodišče z uporabo splošnega pravnega načela, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, po potrebi v povezavi s členom 83 Uredbe št. 207/2009, napačno uporabilo pravo.

24 Pritožnica zlasti v okviru drugega pritožbenega razloga, ki ga je treba preučiti najprej, med drugim trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo načela, da posebni zakoni odstopajo od splošnih zakonov. Po mnenju pritožnice člen 80(1) Uredbe št. 207/2009 kot pravilo o izjemi in *lex specialis* ne dovoljuje uporabe niti pravnih načel, ki so na splošno priznana v državah članicah, iz člena 83 te uredbe, niti splošnega pravnega načela, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov. EUIPO naj bi namreč smel razveljaviti svoje odločbe le v primerih, navedenih v tej določbi, saj sicer ne bi imela smisla. Pritožnica dodaja, da je zakonodajalec Unije s sprejetjem člena 80 Uredbe št. 207/2009 želel omejiti pooblastilo za razveljavitev, ki ga ima EUIPO, le na primer, predviden v tem členu.

25 Zato naj bi Splošno sodišče s tem, da je preučilo možnost razveljavitve odločbe z dne 8. februarja 2016 s sprejetjem sporne odločbe na podlagi splošnega pravnega načela, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, in člena 83 Uredbe št. 207/2009, napačno uporabilo pravo.

26 Glede na te trditve pritožnice je treba preučiti, ali je Splošno sodišče kršilo načelo, po katerem poseben zakon odstopa od splošnih zakonov, s tem, da je razveljavitev odločbe z dne 8. februarja 2016 oprlo na splošno pravno načelo, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov.

27 V skladu s členom 80(1) Uredbe št. 207/2009 mora EUIPO razveljaviti vsako odločbo, ki vsebuje očitno kršitev določb postopka, ki mu jo je mogoče pripisati.

28 Prvič, v zvezi s tem je treba pojasniti, da imajo iz razlogov, ki jih je Splošno sodišče navedlo v točkah 29 in od 33 do 38 izpodbijane sodbe in ki jih pritožnica ni izpodbijala, odbori za pritožbe pri EUIPO pooblastilo za razveljavitev iz člena 80(1) Uredbe št. 207/2009.

29 Drugič, poudariti je treba, da iz besedila te določbe izhaja, da očitna kršitev določb postopka v smislu te določbe pomeni očitno napako postopkovne narave, ki jo stori EUIPO.

30 Pri razlagi pojma „očitna kršitev določb postopka“ v smislu člena 80(1) je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča upoštevati ne le njegovo besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje ureditve, katere del je (sodba z dne 5. septembra 2019, Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU C:2019:673, točka 25).

31 Glede sobesedila te določbe je treba pojasniti, da sta tako člen 80 kot člen 75 Uredbe št. 207/2009, ki se nanaša na obveznost obrazložitve odločb EUIPO, del naslova IX te uredbe: „Postopek“. Iz sistematike te uredbe tako izhaja, da se kršitve postopka, zaradi katerih EUIPO razveljavi svojo odločbo v skladu s členom 80(1), nanašajo zlasti na postopkovne zahteve iz tega naslova, kot je obveznost obrazložitve.

32 Ta razlaga je potrjena tudi s ciljem, ki ga uresničuje navedeni člen 80(1). Namen te določbe je namreč EUIPO naložiti obveznost razveljavitve odločb, ki vsebujejo očitno kršitev določb postopka, da bi se zagotovila dobro upravljanje in ekonomičnost postopka. Ob upoštevanju tega cilja ni nobenega razloga, da se s področja uporabe člena 80(1) Uredbe št. 207/2009 izključijo očitne napake, ki jih je EUIPO storil v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve, ki jo ima na podlagi člena 75 Uredbe št. 207/2009, ki spada med postopkovne določbe te uredbe.

33 Poleg tega ta razlaga odseva tudi ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je obveznost obrazložitve bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ki je del vsebinske zakonitosti spornega akta (sodba z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 181).

34 Iz tega izhaja, da vsaka kršitev obveznosti obrazložitve, kot je neobstoj obrazložitve ali nezadostna obrazložitev, pomeni kršitev postopka v smislu te določbe ter da neobstoj obrazložitve, kot ga je Splošno sodišče ugotovilo zlasti v točkah od 77 do 82 izpodbijane sodbe v zvezi z odločbo z dne 8. februarja 2016, ki je bila razveljavljena s sporno odločbo, pomeni takšno kršitev postopka.

35 Poleg tega, ker na eni strani iz točk 48 in 52 izpodbijane sodbe izhaja, da sta bila EUIPO in repowermap.org seznanjena z delnim neobstojem obrazložitve odločbe z dne 8. februarja 2016, na drugi strani pa iz točke 82 navedene sodbe izhaja, da bi moral zadevni neobstoj obrazložitve pri pritožnici vzbuditi dvome glede zakonitosti navedene odločbe, česar pritožnica v pritožbenem postopku ne izpodbija, so lahko vse stranke ugotovile zadevni neobstoj obrazložitve, tako da gre za očitno kršitev določb postopka v smislu člena 80(1) Uredbe št. 207/2009.

36 Iz tega izhaja, da se člen 80(1) te uredbe v obravnavanem primeru uporablja. V teh okoliščinah je treba sprejeti očitek pritožnice, da je zaradi uporabe splošnega pravnega načela, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, namesto člena 80(1) navedene uredbe Splošno sodišče kršilo načelo, po katerem poseben zakon odstopa od splošnih zakonov.

37 Kljub temu v skladu z ustaljeno sodno prakso napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča ne povzroči razveljavitve izpodbijane sodbe, če sta njen izrek in zlasti njen sklep, da je bila odločba z dne 8. februarja 2016 veljavno razveljavljena s sporno odločbo, utemeljena z drugimi pravnimi razlogi. Če je namreč obrazložitev sodbe Splošnega sodišča v nasprotju s pravom Unije, vendar je izrek utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, taka kršitev ne more povzročiti razveljavitve te sodbe (sodbi z dne 30. septembra 2003, Biret International/Svet, C-93/02 P, EU:C:2003:517, točka 60 in navedena sodna praksa, ter z dne 14. oktobra 2014, Buono in drugi/Komisija, C-12/13 P in C-13/13 P, EU:C:2014:2284, točka 62 in navedena sodna praksa).

38 Vendar iz zgornjih presoj izhaja, da je moral EUIPO razveljaviti odločbo z dne 8. februarja 2016 s sporno odločbo, sprejeto na podlagi člena 80(1) Uredbe št. 207/2009, tako da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da je bila odločba z dne 8. februarja 2016 veljavno razveljavljena. Ker je izrek

izpodbijane sodbe tako utemeljen iz pravnih razlogov, predstavljenih v prejšnjih točkah te sodbe, je treba obrazložitev nadomestiti in ugotoviti, da napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 28. marca 2019, River Kwai International Food Industry/AETMD, C-144/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:266, točka 22).

39 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da so pritožbeni razlogi od prvega do četrtega, ki se vsi nanašajo na sklepanje Splošnega sodišča na podlagi splošnega pravnega načela, ki dovoljuje preklic nezakonitih upravnih aktov, in člena 83 Uredbe št. 207/2009, brezpredmetni. Zato jih je treba zavrniti, ne da bi bilo treba preizkusiti dopustnost prvega, drugega in četrtega pritožbenega razloga, ki jo izpodbijata EUIPO in repowermap.org, ali odgovoriti na trditev, da člen 80(1) Uredbe št. 207/2009 izčrpno ureja možnosti razveljavitve odločb EUIPO in torej nasprotuje taki razveljavitvi, kadar pogoji za uporabo te določbe niso izpolnjeni.

40 Zato je treba pritožbene razloge od prvega do četrtega zavrniti.

Peti pritožbeni razlog: neobstoj obrazložitve sporne odločbe

– *Trditve strank*

41 Pritožnica v svojem petem pritožbenem razlogu meni, da njeno sklicevanje na odločbo velikega odbora za pritožbe ni bilo upoštevano. Po mnenju pritožnice točka 24 te odločbe dokazuje, da odbori za pritožbe ne morejo razveljaviti svojih odločb, če so te predmet tožbe pred Splošnim sodiščem. Tako naj ne bi bilo mogoče trditi, da zgoraj navedena odločba velikega odbora za pritožbe v obravnavanem primeru ni upoštevna. Pritožnica nasprotno meni, da je ta odločba upoštevna, ker se uporablja za postopke *inter partes* v pravu znamk.

42 Poleg tega pritožnica meni, da si je Splošno sodišče nasprotovalo s tem, da je na eni strani v točki 80 izpodbijane sodbe trdilo, da mora odbor za pritožbe vsaj na kratko odgovoriti na podrobno utemeljitev pritožnice, na drugi strani pa, da odboru za pritožbe ni treba odgovoriti na trditev pritožnice v zvezi z odločbo velikega odbora za pritožbe.

43 EUIPO in repowermap.org predlagata, naj se ugotovi nedopustnost pritožbenega razloga, in izpodbijata utemeljenost trditev pritožnice.

– *Presoja Sodišča*

44 Poudariti je treba, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo, in torej ne sme dejansko pomeniti predloga za ponovno preučitev tožbe, vložene pri Splošnem sodišču (sodba z dne 18. oktobra 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Svet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, točka 45 in navedena sodna praksa).

45 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da pritožnica s svojimi trditvami o neobstoju obrazložitve sporne odločbe samo izpodbija odločbo EUIPO, ne da bi kakor koli grajala sklepanje Splošnega sodišča. Posledično je taka utemeljitev, ki se ne nanaša na izpodbijano sodbo, v okviru pritožbe nedopustna (glej po analogiji sodbo z dne 16. novembra 2017, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisija, C-250/16 P, EU:C:2017:871, točka 28).

46 Glede trditve, da si je Splošno sodišče nasprotovalo s tem, da je na eni strani v točki 80 izpodbijane sodbe potrdilo, da mora odbor za pritožbe vsaj na kratko odgovoriti na podrobno utemeljitev pritožnice, na drugi strani pa, da odboru za pritožbe ni treba odgovoriti na trditev pritožnice v zvezi z odločbo velikega odbora za pritožbe, je treba poudariti, da pritožnica ni navedla, katera točka

v navedeni sodbi naj bi bila v nasprotju s točko 80 navedene sodbe, in da njene trditve kot celota niso dovolj jasne, da bi bilo mogoče s potrebno natančnostjo opredeliti kritizirane dele izpodbijane sodbe ter pravne argumente, navedene v podporo tej kritiki, kar Sodišču torej omogoča nadzor zakonitosti (v zvezi z zahtevo po jasnosti utemeljitve glej sklep z dne 30. januarja 2014, Fercal/UUNT, C-324/13 P, neobjavljen, EU:C:2014:60, točka 37 in navedena sodna praksa).

47 Zato je treba peti pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten.

48 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

49 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporabi v pritožbenem postopku, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

50 Ker sta EUIPO in repowermap.org predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Družbi Repower AG se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi